

[Mølgaard]

vores viden og debat om, hvilke problemer der udspringer fra Barsebäck, men det giver sig selv, at vore relationer til Sverige og til DDR og vore samarbejdsmuligheder er aldeles forskellige, men ingen mulighed bør være uforsømt, alt bør prøves for at sikre det, som det hele dog trods alt drejer sig om, nemlig befolkningens sikkerhed i Danmark.

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg skal ikke forlænge debatten yderligere, men kun svare på nogle direkte spørgsmål og komme med en enkelt kommentar.

Til hr. Maisteds bemærkninger om radioaktivt nedfald fra kulfyrede værker vil jeg sige, at vi er opmærksomme på de amerikanske undersøgelser, der har været foretaget, og som rigtigt viser, at der kommer radioaktivt udslip fra kulfyrede værker, som er større end det udslip, der kommer ved driften af atomkraftværker. Men hidtil har man, med rette, ment, at det var andre forureningsbestanddele i kulrøgen, man først og fremmest skulle tage sig af, men jeg er ikke i tvivl om, at man også kommer til at tage sig af det andet, og vi vil gerne medvirke til, at det bliver klarlagt, og også pålægge dem, der står for kulfyrede værker, at gøre, hvad de kan for at nedsætte dette radioaktive udslip.

Så vil jeg sige til fru Margrete Auken, at vedrørende Barsebäck må det vel være sådan, at de mennesker, der bor i Malmø, må formenes at have en vis interesse i, at der drages en konklusion af de undersøgelser, svenskerne har foretaget, og da tillader jeg mig bare at fremhæve, at indtil nu har man ikke fra myndighedernes eller befolkningens side i Malmø draget den konklusion, at de vil henstille, at man lukker Barsebäck, som ligger nærmere ved dem end ved København.

Men så kommer fru Margrete Auken jo selv ind på, at der kan blive tale om – og det har da også været berørt i den svenske rapport og i andre undersøgelser – meget mere vidtstrakte arealområder, og det er jo det, der virkelig må alvorligt analyseres og undersøges. For hvis man går så vidt, som fru Margrete Auken gik, kommer man netop over til det område, som hr. Mølgaard var inde på, at vi skal til også at se på, om vi skal evakuere København på grund af atomreaktører i DDR, og det er jo ikke det, vi i

øjeblikket er i gang med at undersøge. Men så bliver det meget vidtgående konsekvenser, man skal drage, og så bliver det i det hele taget spørgsmålet, om man overhovedet kan bo op ad lande, der har atomenergi, uden at skulle træffe vidtgående foranstaltninger alle steder.

Til fru Lone Dybkjær vil jeg sige, at jeg er ikke ekspert på området, men min umiddelbare fornemmelse er, at det stort set vil være de samme beredskabsforanstaltninger, man vil være nødt til at iværksætte – eller forberede – hvad enten det drejer sig om 5 år eller 25 år, fordi det, man må indstille sig på, er det værst tænkelige uheld, og det kommer jo heldigvis selvfølgelig kun én gang fra Barsebäck, hvis det kommer. Men så kan det jo komme med samme styrke inden for de første 5 år som inden for de første 25 år, og kommer det, er det stort set de samme ting, man skal have i orden. Noget andet er, hvis det er et overordentlig kort tidsrum, hvis det kun var ét år, som det radikale venstre ville give svenskerne, så kunne man sige, at man næppe kunne nå at iværksætte alt det, der skal forberedes, men hvis det er hele 5 år, vil jeg næsten tro, at det er det samme, man må gennemføre både i 5 års situationen og i 25 års situationen.

Til min egen ordførers spørgsmål vil jeg til slut sige, at regeringen er helt indstillet på at søge at løse dette problem med flere ressourcer i miljøstyrelsens regie, og jeg er enig i, at når det skal være den øverste bedømmelse af de miljøsikkerhedsmæssige hensyn, kan man ikke så godt lade det være anden regie end miljømyndighedernes regie, som fru Lone Dybkjær også var inde på det. Så må vi finde ud af, hvordan vi bedst kan skaffe de ressourcer, og jeg personlig kan fuldt ud acceptere, at det foregår sådan, som fru Lone Dybkjær og hr. Camre var inde på det, at man overflyttede fra de eksisterende ressourcer her i Danmark, og, som hr. Camre også var inde på det, at man supplerede med eksperter fra udlandet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Meddelelser fra formanden:

Tredje næstformand (Ove Jensen):